

[Leif Hermann]

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 11).

Begrænsning af NO_x-forureningen er imidlertid ikke kun et spørgsmål om kraft- og varmegærker, men de udgør dog den største enkeltkilde. Bilerne udsender årligt ca. 80.000 t i luften, men dette spørgsmål synes ministeren efter lange og positive overtalelsesforsøg at have rimeligt styr på i EF-sammenhæng, i hvert fald for så vidt angår den nødvendige danske indsats.

Jeg kan derfor ikke forestille mig, at Danmark ikke i løbet af kortere tid, når vi er blevet nedstemt i Ministerrådet, vil indføre krav om katalysatorinstallationer på bilerne. Derfor vil Socialistisk Folkeparti snarest tage skridt til, at Folketinget beslutter, at biler med katalysator ikke på nogen måde skal koste mere end biler uden. Det burde der som en selvfølge kunne skaffes flertal for, hvis vi ellers mener noget med vores omsorg for miljøet.

Når folketingsåret er omme, skulle vi meget gerne være i gang med en planlægning af begrænsningen af kvælstofilteudslip fra alle de kilder, hvorfra det kommer. Når vedtagelserne er på plads, er miljøministeren velkommen til, som han gjorde det ved forsøringsforliget, at drage ud i verden med oprejst pande og forkynde, at Danmark nu igen er fremme i forreste led i bekæmpelsen af luftforurening, for – som miljøministeren så rigtigt sagde under den foregående debat – hvis vi går ud og stiller krav til andre, er det første spørgsmål, de stiller: hvordan har I det hjemme hos jer selv? Dette kan så også være en kommentar til energiministerens bemærkninger om, at det ikke nytter noget i den samlede miljøpolitik, at Danmark hele tiden går foran, hvis vi er de eneste, der gør noget. Nej, men det er til gengæld en forudsætning for at få de andre med, at vi går foran.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i debatten.

Helge Mortensen (S):

Da der under forespørgslen om luftforureningen har været meget stærke relationer til det, som vi nu diskuterer, nemlig udslip af

kvælstofilter fra elværkerne, vil jeg, i første omgang i hvert fald, henvise til de problemer, der har global og international betydning og konsekvenser, og alene koncentrere mig om det, denne handlingsplan handler om, nemlig at begrænse udslip af kvælstofilter fra de danske elværker, fra de store fyringsanlæg.

Som det også tidligere har været nævnt her, lægger ministeren op til en fortsættelse af lovgivningen fra den SO₂-lovgivning, som vi har, således at den også skal omfatte kvælstofilter, og vi hilser selvsagt meget velkommen, at der nu også tages et initiativ på det område.

Vi synes, ministeren ifølge redegørelsen er for forsigtig med hensyn til de konsekvenser, som denne plan efter regeringens og ministerens opfattelse skal have. Vi finder, at der er brug for en stærkere indsats over for forureningen fra kraftværkerne end den begrænsning på op til 50 pct., som fremgår af planen.

Vi beklager, at det ser ud til, at det er de økonomiske overvejelser alene, der får ministeren til kun at sætte begrænsningen til 50 pct., og dermed har vi faktisk den samme diskussion, som vi havde om vandmiljøplanen, hvor det også var økonomien og ikke forureningen, vi diskuterede.

Vi mener, det er nødvendigt, at man tager fat på problemet før 1995, og vi vil godt henvise til, at Danmark jo har kunnet tilslutte sig EF-Kommissionens forslag om, at man allerede i 1995 skulle have en reduktion på 40 pct. Jeg ved godt, at dette direktiv langtfra er færdigt, men der er dog tilkendegivet en holdning fra dansk side med hensyn til, hvad vi finder er både rimeligt og acceptabelt i forhold til en begrænsning af udslip af kvælstofilter. Dette er for os i hvert fald ét udgangspunkt.

Et andet udgangspunkt er, at det i ministerens handlingsplan skitseres, at det er teknisk muligt at nå op på en højere grad af rensning end de 50 pct., faktisk op til 60 pct. Der er et regnestykke i ministerens handlingsplan, der taler om 57 pct. Vi vil være meget interesserede i at følge handlingsplanen så langt, som det er teknisk muligt, mens det efter vores opfattelse er omkostningerne, der gør, at regeringen og ministeren lægger sig på et lavere tal end det, der her er tale om.

Vi har den opfattelse – det har ministeren også understreget her på talerstolen i dag – at netop den miljøteknologiske udvikling gør det